

367R0422

8.8.67

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr P 187/1

RÅDETS FÖRORDNING nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom

av den 25 juli 1967

om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter och till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Artikel 3

med beaktande av Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna¹, särskilt artikel 6 i detta och artiklarna 20 och 21 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna², och

med beaktande av följande:

Rådet skall fastställa löner, arvoden och pensioner för kommissionens ordförande och ledamöter och för domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, samt alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens och domstolens ledamöter har rätt till grundlön, familjetillägg och andra ersättningar från den dag de tillträder tjänsten till den sista dag i den månad de frånträder tjänsten.

Artikel 2

1. Den månatliga grundlönen till kommissionens ledamöter fastställs enligt följande:

ordförande	111 300 BEF
vice ordförande	100 550 BEF
andra ledamöter	89 950 BEF

2. Den månatliga grundlönen till domstolens ledamöter fastställs enligt följande:

ordförande	111 300 BEF
domare eller generaladvokat	89 950 BEF
justitiesekreterare	80 950 BEF

1. Familjetillägg omfattar

- familjeförsörjartillägg som uppgår till 5% av grundlönen,
- barntillägg som uppgår till 1 100 BEF per underhållsberättigat barn och månad,
- utbildningstillägg.

2. Med *familjeförsörjare* avses en ledamot av kommissionen eller domstolen som är gift eller har underhållsberättigade barn. Om maken förvärvsarbeter har ledamoten inte rätt till familjeförsörjartillägg.

3. Med *underhållsberättigat barn* avses kommissionsledamotens eller domstolsledamotens barn inom eller utom äktenskapet eller adoptivbarn som faktiskt försörjs av ledamoten.

Tillägg skall beviljas

- för barn som ännu inte fyllt 18 år,
- för barn mellan 18 och 25 år som är under skolutbildning eller yrkesutbildning på heltid.

Betalning av tillägg för ett barn som på grund av allvarlig sjukdom eller handikapp inte kan försörja sig skall fortsätta så länge sjukdomen eller handikappet varar, oavsett barnets ålder.

4. För varje underhållsberättigat barn enligt punkt 3 som regelbundet går i skola på heltid är ledamoten dessutom berättigad till ett utbildningstillägg som uppgår till den faktiska utbildningskostnaden för ledamoten upp till 1 000 BEF per månad.

Ledamoten är berättigad till detta tillägg från den första dagen i den månad barnet börjar i grundskolan och till den sista dagen i den månad barnet fyller 25 år.

¹ EGT nr 152, 13.7.1967, s. 2.

² EGT nr 152, 13.7.1967, s. 13.

Artikel 4

1. Kommissionens och domstolens ledamöter är berättigade till bostadstillägg som uppgår till 15 % av grundlönen.

2. Ett månatligt representationstillägg skall betalas till kommissionens ledamöter enligt följande:

ordförande	22 100 BEF
vice ordförande	14 200 BEF
andra ledamöter	9 475 BEF

3. Ett månatligt representationstillägg skall betalas till domstolens ledamöter enligt följande:

ordförande	22 100 BEF
domare och generaladvokater	9 475 BEF
justitiesekreterare	8 650 BEF

Avdelningsordförande vid domstolen har dessutom under tjänsteperioden rätt till ett särskilt tjänsteställning på 12 625 BEF per månad.

Artikel 5

Vid tjänsteperiodens början och slut har en ledamot av kommissionen eller domstolen rätt till följande ersättning:

- Ersättning för bosättningsutgifter. Vid tjänsteperiodens början uppgår ersättningen till två månaders grundlön och vid dess slut till en månads grundlön.
- Ersättning för utgifter i samband med transport av personligt bohag, inklusive försäkring mot vanliga risker (stöld, skada, brand).

Vid förlängning av tjänsteperioden är inte ledamoten berättigad till sådana ersättningar som nämns i denna artikel. Inte heller om vederbörande utnämns till ledamot av någon annan av gemenskapens institutioner som har sitt tillfälliga säte i den stad där ledamoten tidigare måste bo på grund av sin tjänst, förutsatt att inte flyttning redan skett vid tidpunkten för den nya utnämningen.

Artikel 6

Kommissionens och domstolens ledamöter som i tjänsten måste resa från den plats där institutionen har sitt tillfälliga säte har rätt till följande ersättning:

- Ersättning för resekostnader.
- Ersättning för hotellutgifter (endast rum, betjäning och avgifter).
- Resetraktamente om 750 BEF för varje hel dag under tjänsteresan; för resor utanför Europa höjs traktamentet till 1 250 BEF.

Artikel 7

1. Under tre år från den första dagen i månaden efter det att en ledamot av kommissionen eller domstolen frånträder sin tjänst har han rätt till ett månatligt avgångsvederlag på 40 % av den grundlön han uppbar vid tjänstens frånträde om tjänsten varat mindre än två år, på 45 % av denna grundlön om tjänsten varat mellan två och tre år och på 50 % av grundlönen i övriga fall.

2. Rätten till avgångsvederlag skall upphöra om den före detta ledamoten förordnas till en ny tjänst i någon av gemenskapens institutioner, eller vid ledamotens död. Vid nyutnämning skall avgångsvederlagen betalas fram till det datum ledamoten tillträder tjänsten; vid dödsfall skall utbetalningen för den månad då dödsfallet inträffade vara den sista.

3. Om vederbörande inom denna treårsperiod tar nytt förvärvsarbete skall den månatliga bruttolön (dvs före skatteavdrag) han uppbar i sin nya tjänst dras ifrån avgångsvederlagen enligt punkt 1 i den mån bruttolönen och avgångsvederlagen sammantagna överstiger det bruttobelopp som vederbörande uppbar som ledamot av kommissionen eller domstolen enligt artiklarna 2, 3 och 4.1. Vid beräkningen av bruttolönen för den nya tjänsten skall all slags ersättning tas med utom ersättning för utlägg.

4. En ledamot av kommissionen eller domstolen skall vid sitt frånträde och därefter den 1 januari varje år samt vid varje inkomständering lämna ordföranden för den institution vid vilken ledamoten tjänstgjort en deklaration för all slags ersättning ledamoten uppbar för sin verksamhet, med undantag för ersättning för utlägg.

Inkomster som en före detta ledamot varit berättigad till under sin tjänst vid kommissionen eller domstolen skall inte dras från avgångsvederlagen.

Denna deklaration skall avges på heder och samvete och skall behandlas konfidentiellt. Den information som finns i deklarationen får inte användas för annat än för denna förordnings syften och får inte delges tredje man.

Artikel 8

1. Vid tjänsteperiodens slut har kommissionens och domstolens ledamöter rätt till livstidspension som utbetalas från den dag ledamoten fyller 65 år.

2. Ledamöterna kan emellertid ansöka om att få uppbära denna pension från 60 års ålder. I så fall minskas pensionen enligt koefficienterna i denna tabell:

Ålder	Koefficient
60 år	0,64271
61 år	0,69762
62 år	0,75985
63 år	0,82157
64 år	0,90554

Artikel 9

Pensionen skall uppgå till 4,5 % av den sist erhållna grundlönen för varje fullt tjänsteår och en tolfedel av den summan för varje full tjänstemånad. Pensionens maximala belopp är 50 % av den sist erhållna grundlönen.

Artikel 10

Om en ledamot av kommissionen eller domstolen drabbas av arbetsoförmåga som bedöms vara fullständig och som medför att vederbörande inte är i stånd att utföra sitt arbete och han på grund av detta frånträder sin tjänst skall han från frånträdesdagen vara berättigad till följande:

- a) Om arbetsoförmågan bedöms vara bestående skall vederbörande ha rätt till livstidspension beräknad enligt bestämmelserna i artikel 9, med ett minimibelopp på 25 % av den sist erhållna grundlönen. Ledamoten skall vara berättigad till maximal pension om arbetsoförmågan beror på sjukdom eller invaliditet som han ådragit sig i tjänsten.
- b) Om arbetsoförmågan är övergående skall vederbörande fram till tillfrisknandet ha rätt till pension som skall uppgå till 50 % av den sist erhållna grundlönen om han ådragit sig sjukdomen eller invaliditeten i tjänsten, annars till 25 %. När den pensionsberättigade fyller 65 år eller sjukpensionen utbetalats i sju års tid ersätts sjukpensionen av livstidspension beräknad enligt bestämmelserna i artikel 9.

Artikel 11

Kommissionens och domstolens ledamöter omfattas av det system för social trygghet som fastläggs i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna vad gäller sjukdom, yrkessjukdom och olyckor samt ersättning vid barnafödelse och dödsfall.

Artikel 12

Om en tredje man är ansvarig för en ledamots invaliditet eller död skall ledamotens eller hans förmånstagares rättigheter att väcka talan mot den ansvarige tredje mannen helt tillfalla gemenskapen inom gränserna för de förpliktelser gemenskapen har enligt detta pensionssystem.

Artikel 13

Avgångsvederlag enligt i artikel 7, pension enligt artikel 8 och pension enligt artikel 10 kan inte utbetalas till samma person samtidigt. Om en ledamot av kommissionen eller domstolen kan göra anspråk på fler än en av förmånerna enligt dessa bestämmelser, tillämpas den bestämmelse som är mest förmånlig för honom.

Artikel 14

Om en ledamot av kommissionen eller domstolen dör under tjänsteperioden skall efterlevande maka eller underhållsberättigade barn fram till utgången av tredje månaden efter den då dödsfallet inträffade ha rätt till de ersättningar ledamoten skulle haft rätt till enligt artiklarna 2, 3 och 4.1.

Artikel 15

1. Änkan och underhållsberättigade barn efter en ledamot eller före detta ledamot av kommissionen eller domstolen som har uppnått pensionsrätt vid tidpunkten för dödsfallet har rätt till efterlevandepension.

Denna pension uppgår till en viss procent av ledamotens eller före detta ledamotens pensionsrätt vid dödsfallet enligt artikel 9. Procentsatsen är som följer:

Till änkan	50 %
Till vart barn om modern lever	10 %
Till vart barn om båda föräldrarna är döda	20 %

Om ledamoten dör under tjänsteperioden skall emellertid efterlevandepensionen beräknas på grundval av en pension som uppgår till 50 % av den grundlön som uppbars vid dödsfallet. Om dödsfallet inträffat under tjänsteperioden och ledamoten uppnått maximal pensionsrätt enligt bestämmelserna i artikel 9, skall änkans efterlevandepension uppgå till 30 % av den grundlön ledamoten uppbar vid dödsfallet.

2. Den totala summan av dessa efterlevandepensioner skall inte överstiga summan av den pension som ledamoten eller före detta ledamoten hade rätt till och på vilken efterlevandepensionerna beräknats. I förekommande fall skall den maximala summan av efterlevandepensionerna delas mellan förmånstagarna enligt procentsatserna ovan.

3. Efterlevandepensioner skall utbetalas från den första dagen i den kalendermånad som följer efter den månad då dödsfallet inträffat; när bestämmelserna i artikel 14 tillämpas uppstår emellertid rätten till dessa pensioner först den första dagen i den fjärde månaden efter den då dödsfallet inträffat.

4. Rätt till efterlevandepension skall upphöra vid utgången av den kalendermånad då den pensionsberättigade dör. Dessutom upphör rätt till barnpension vid utgången av den månad då barnet fyller 21 år. Pensionsrätten skall emellertid utsträckas under den tid barnet är under yrkesutbildning, dock ej längre än till utgången av den månad barnet fyller 25 år.

Barnpension skall fortsätta att betalas ut om barnet på grund av sjukdom eller handikapp är oförmöget att försörja sig själv.

5. Då en före detta ledamot av kommissionen eller domstolen gifter sig och vid tidpunkten för giftermålet har rätt till pension enligt denna förordning skall makan och eventuella barn i det äktenskapet inte vara berättigade till efterlevandepension, om inte äktenskapet ingåtts minst fem år före den före detta ledamotens död.

6. Änkans rätt till efterlevandepension upphör vid omgifte. Hon blir då berättigad till en engångsutbetalning som uppgår till två gånger årsbeloppet av efterlevandepensionen.

Artikel 16

En ledamot av kommissionen eller domstolen som avsätts från sin tjänst på grund av allvarlig försummelse, förlorar all rätt till avgångsvederlag och avgångspension; detta skall dock inte påverka hans förmånstagares rättigheter.

Artikel 17

Om rådet beslutar om en höjning av grundlönen skall det samtidigt besluta om lämplig höjning av befintliga pensionssatser.

Artikel 18

Utgifterna för förmånerna enligt detta pensionssystem skall ingå i gemenskapernas budget. Medlemsstaterna skall tillsammans garantera betalningen av dessa förmåner enligt fördelningstalet för finansiering av sådana utgifter.

Artikel 19

Betalning av summorna enligt artiklarna 2, 3, 4, 5, 11 och 14 skall ske i det lands valuta där institutionen har sitt tillfälliga säte.

För betalning av summorna enligt artiklarna 7, 8, 10 och 15 kan mottagaren välja mellan valutan i det land där han är medborgare, valutan i det land där han är

bosatt eller valutan i det land där den institution han tjänstgjort vid har sitt tillfälliga säte; valet skall gälla i två år.

Om varken det första eller det andra landet enligt ovan är en medlemsstat skall utbetalning ske i det lands valuta där institutionen har sitt tillfälliga säte.

Artikel 20

Denna förordning skall tillämpas på före detta ledamöter av Europeiska ekonomiska gemenskapens kommission, Europeiska atomenergigemenskapens kommission, Höga myndigheten eller domstolen, liksom för de av deras familjemedlemmar som vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande täcks av bestämmelserna i rådets förordning nr 63 (EEG)¹, rådets förordning nr 14 (Euratom)², Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut³ av den 22 maj 1962 eller rådets förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom)⁴.

Artikel 21

Den förordning som skall fastställa villkor och förfarande för beskattning till gemenskapen skall tillämpas på kommissionens och domstolens ledamöter. Tills dess att den förordningen träder i kraft skall förordning nr 32 (EEG), 12 (Euratom)⁵ tillämpas.

Artikel 22

Denna förordning skall tillämpas från och med den 6 juli 1967.

Rådets förordning nr 63 (EEG), 14 (Euratom), Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 22 maj 1962 och rådets förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom) upphör härmed att gälla, med undantag för artikel 20 i dem.

Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 13 och 14 oktober 1958 skall fortsätta gälla.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 1967.

På rådets vägnar

Fr. NEEF

Ordförande

¹ EGT nr 62, 19.7.1962, s. 1724/62.

² EGT nr 62, 19.7.1962, s. 1730/62.

³ EGT nr 62, 19.7.1962, s. 1734/62.

⁴ EGT nr 62, 19.7.1962, s. 1713/62.

⁵ EGT nr 45, 14.6.1962, s. 1461/62.